

Пише: Зоран Аврамовић
понедељак, 31 август 2015 22:00

Поводом текста Слободана Антонића, "[Избори, да или не – игра непотврђеног ега](#)", НСПМ, 28. 8. 2015.

Припадам оним читаоцима Антонићевог памфлета који се осећају привилегованим што живе у Србији у којој се догађа нешто што се није десило "у овом веку". Али нешто даље од почетка текста, ова почаст живота се увећава. Ми живимо у Србији у којој некомпетентност "није забележена од како су Вандали демолирали Римско царство, или од како су фанатизовани Арапи спалили Александријску библиотеку". Баш тако!

Па које су то знаци који Србију враћају у предримску историју? Убиства на сваком кораку, општа аномија друштва, глад и смрт, рушење градова и села, рат свих против свију? Шта ли се од овога дешава у Србији? Ништа. Па шта се дешава што се није догодило у овом веку и што није забележено од Вандала и фанатизованих Арапа?

Вучић размишља да распише парламентарне изборе у време када политички добро стоји. Е, Вучићу, хвала што то први пут видимо у нашем веку. А твој критичар-мрзитељ, противречи самом себи када ти наводи пројекте без резултата. Па шта да мислимо? Ако добро стојиш у бирачком телу, не требају ти избори! Имаш пројекте без резултата, а велику подршку у народу!

Мржња под окриљем политичке анализе - одговор Антонићу

Пише: Зоран Аврамовић
понедељак, 31 август 2015 22:00

